(ו) וְצָרִיךְ לִסְפֹּר (ד) מְעֻמָּד (ה) וְלָבָרֵךְ תְּחִלָּה. (ז) וְסוֹפֵר הַיָּמִים (ו) [ז] וְהַשָּׁבוּעוֹת.

(ו) וְצָרִיךְ לִסְפֹּר מְעֻמָּד. וְצָרִיךְ לַעֲמֹד (ז) מִשָּׁעָה שֶׁמַּתְחִיל הַבְּרָכָה[25], וּכְדִיעֲבַד אֲפִלּוּ אִם סִפֵּר מְיֻשָּׁב יָצָא [פוסקים]:

א [א]צריך (א) לתקוע (ג) [ג] (ב) מעומד: הגה ונוהגין לתקוע על הבימה (ג) במקום שקורין:

(ב) מעומד. דכתיב (ג) יום תרועה יהיה לכם וילפינן מלכם דגבי עומר ובעומר כתיב תרומה בקמה אל תקרי בקמה אלא בקומה. וכתב המ"ג דלפ"ז (ב) אין לסמוך על שום דבר באופן שאם יבטל אותו דבר יפול שעמידה ז' תשובה כישיבה ומ"מ בדיעבד אף אם תקע מיושב לגמרי (ג) יצא דקרא אסמכתא בעלמא הוא ולכתחלה. והלבוש השומעים התקיעות (ד) לא הטריחום לעמוד מישום כבוד לבור וגם כי עתידים (ה) לשמוע מעומד התקיעות שעל סדר הברכות של מלכיות זכרונות וגו'. ועכשיו נהגו הלבור לעמוד כולם גם בשעת התקיעות שתוקעין קודם מוסף ואעפ"כ נקראין תקיעות דמיושב מאחר שרשות לישב בהם. ואם יחיד שומע תקיעות לצאת בהם (ו) ואינו עתיד לשמוע על סדר הברכות צריך מדינא לעמוד לכתחלה:

ו (כ) חולה מתפלל אפי' שוכב על צידו והוא שיכול לכוין דעתו (ואם א"א לו להתפלל) מ"מ (כא) יהרהר בלבו שנאמר אמרו בלבבכם על משכבכם) (כ"י בשם א"ח ופסיקתא):

(כ) חולה מתפלל. וזקן שאינו יכול לעמוד (כב) יעמוד במקומו ויתפלל (כג) ואם יכול לעמוד במקום הכריעות כדי שיהיה כורע מעומד יעמוד שם: ו

ג. ויש לדון במי שיוצא מצות ספיה"ע ע"י ששומע מאחר, אם צריך לעמוד בשעת הספירה. דבביה"ל (סעי' א ד"ה ומצוה על כל אחד) דן אי מהני שומע כעונה בספה"ע. והביא דברי הרי"ץ גיאות שכתב וז"ל, ובמוצ"ש שאומרים לאחר תפלת ערבית ויהי נועם וקדושה דסידרא כשהן יושבין, נהגו ראשונים לברך ש"ץ מעומד [ברכת ספיה"ע] וכל הקהל עונין אמן בכונה שלא להטריח הציבור לחזור ולעמוד, עכ"ל. והוכיח מזה הביה"ל, דס"ל להרי"ץ גיאות דיוצאים יד"ח בספה"ע ע"י שומע כעונה, דאם לא היה הש"ץ מוציאם אלא בברכת הספירה לבד, מה הועיל בזה כיון שאחר הברכה יצטרכו לעמוד כשהן סופרין, וע"כ שהיו יוצאים גם הספירה עצמה מהש"ץ, ע"כ. ונמצינו למידין עוד מדברי הרי"ץ גיאות, דרק מי שסופר בעצמו צריך לעמוד ולא מי שיוצא ע"י שומע כעונה. ולדבריו י"ל דמי שקשה לו לעמוד או שהוא שעת הדחק יבקש מחבירו להוציאו בספירתו, דבאופן זה א"צ השומע לעמוד. אך אין זה עצה, שהרי נוהגין דאף מי שיוצא ע"י שומע כעונה יש לו לעמוד, וכמו שמצינו לענין תקיעת שופר דנוהגין דגם השומעין צריכים לעמוד (וכמש"כ המ"ב סי' תקפה ס"ק ב). ועוד, הרי הסיק בביה"ל (לגבי ספיה"ע שם) דלכתחילה צריך כל אחד לספור בעצמו, ואין לצאת ידי ספירת העומר ע"י שומע כעונה. וממילא עדיף טפי לספור בישיבה דבאופן זה יוצא לכו"ע עכ"פ בדיעבד, ולא לשמוע מחבירו די"א דאינו יוצא יד"ח כלל.